

ע"פ 10048/17 - עמרי יהוד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 10048/17 - א'

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקש: עמרי יהוד

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו מיום 19.11.2017 בת"פ 34796-01-16
שניתן על-ידי כבוד השופטת ט' חיימוביץ

תאריך הישיבה: י"ג בטבת התשע"ח (31.12.17)

בשם המבקש: עו"ד יריב בן דוד

בשם המשיבה: עו"ד נורית הרצמן

החלטה

1. בפני בקשה לעיכוב ביצוע של עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 19.11.2017 (ת"פ 34796-01-16, השופטת ט' חיימוביץ), עד להכרעה בערעור שהגיש על גזר הדין.

2. ביום 21.6.2016 הרשיע בית המשפט המחוזי את המבקש על פי הודאתו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וסחיטה בכוח לפי סעיף 427(א) סיפא לחוק זה, במסגרת הסדר טיעון. בעיקרו של דבר, על-פי כתב האישום המתוקן שבעובדותיו המבקש הודה, המבקש היה מעורב יחד עם ארבעה נאשמים נוספים בתקיפתם של שני עובדי קיוסק שבבעלותו וכן של אדם נוסף (להלן: הנפגעים), לאחר שהמבקש ושותפו בקיוסק, אחד מהנאשמים האחרים, חשדו כי הנפגעים גנבו סחורה מהקיוסק. על רקע זה, נקטו המבקש והנאשמים האחרים באלימות במטרה לסחוט את הנפגעים ודרשו מהם לשלם 450,000 שקל. במסגרת זו הזמין המבקש את אחד מהנפגעים לקיוסק בטענת כזב, והובילו למחסן, שם תקף אותו יחד עם נאשמים נוספים בפרשה. כמו כן, המבקש הורה לנפגע ליצור קשר עם נפגע נוסף על מנת לגרום גם לו להגיע למחסן בטענת כזב, ואז בוצעו בו מעשים דומים. כתוצאה ממעשיהם של המבקש והנאשמים האחרים נגרמו לנפגעים חבלות שונות.
3. לאחר הרשעתו של המבקש ועובר לשלב הטיעונים לעונש, הוגש ביום 3.11.2016 תסקיר של שירות המבחן בעניינו. במסגרת התסקיר עמד שירות המבחן על נטייתו של המבקש להתנהגות אימפולסיבית, לקושי שלו בהפעלת שיקול דעת וכן לנטייתו לפנות לפתרונות שוליים בעת מצוקה. כן צוין בתסקיר כי למבקש עבר פלילי שבגינו בין היתר נגזר עליו בעבר עונש מאסר בפועל שבוצע על דרך של עבודות שירות. לצד זאת, ציין שירות המבחן לחיוב את רצונו של המבקש להיעזר בגורמי טיפול לצורך שינוי בדפוסי התנהגותו וכן את העובדה שהוא שואף לנהל אורח חיים יציב. עוד הוסיף שירות המבחן כי ניתן לזהות אצל המבקש לקיחת אחריות והבעת צער על מעשיו וציין את התרשמותו כי ההליכים המשפטיים מהווים לו גורם מדרבן לטיפול. בסיכומו של דבר, וגם תוך התחשבות בנסיבות האישיות, המליץ שירות המבחן על שילובו של המבקש בטיפול קבוצתי במסגרת צו מבחן למשך שנה, לצד עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.
4. ביום 19.11.2017 נגזר עונשם של הנאשמים, ובכללם המבקש. בית המשפט המחוזי ציין כי הוא שוקל לקולא את נסיבות חייו של המבקש ומביא בחשבון את המלצתו החיובית של שירות המבחן, אך בסיכומו של דבר מצא שלא ניתן להסתפק בעונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. זאת, בהתחשב בחלקו בפרשה, ובכלל זה בכך שגרם לנפגעים להגיע למקום שבו ננקטה כלפיהם האלימות, ואף יזם את הגעתו של נאשם אחר, עבריין אלים, להשתתף בהפחדתם וסחיטתם של הנפגעים. בית המשפט המחוזי אף נדרש לכך שיש למבקש עבר פלילי גם אם לא מכביד. בהמשך לכך, בית המשפט המחוזי גזר על המבקש מאסר בפועל של 16 חודשים ומאסר על תנאי של ששה חודשים כשהתנאי הוא שלא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות, וכן חיובו בתשלום פיצויים לנפגעים בסך כולל של 6,000 שקל.
5. הבקשה דנן נסבה על עיכוב ביצועו של עונש המאסר בפועל עד להכרעה בערעור שהגיש על גזר הדין. המבקש טוען שלנוכח המלצתו של שירות המבחן ובהתחשב בנסיבות האישיות יש מקום לסטות ממתחם הענישה משיקולי שיקום ולהשית עליו עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. המבקש טוען כי אם יתחיל לרצות את עונש המאסר שהוטל עליו הערעור יהפוך ללא מעשי מהיבט ההתמקדות בהימנעות מריצוי עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. בהקשר זה המבקש מוסיף ומדגיש כי עברו הפלילי אינו מכביד וכי מעולם לא ריצה עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.
6. ביום 27.12.2017 הוגשה תגובת המשיבה לבקשה. המשיבה טוענת כי אין זה סביר שהערעור יסתיים בהמרה של עונש המאסר שנגזר על המערער בעונש מאסר קצר שיבוצע בדרך של עבודות שירות וכי אף אם בית המשפט יקל בעונשו של המבקש, הערעור לא יתייתר כתוצאה מכך שיתחיל לרצות את עונשו. המשיבה מוסיפה כי המבקש הורשע בגין חלקו הפעיל באירוע של אלימות קשה וכי בית המשפט המחוזי ייחס משקל לנסיבותיו המקלות של המבקש והעמיד את עונש המאסר קרוב לתחתית מתחם הענישה שנקבע על-ידו. עוד מפנה המשיבה למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות

דומות, לגורמי הסיכון שצוינו בתסקיר שהוגש בעניינו של המבקש (חרף המלצתו הסופית), וכן לכך שבעבר כבר נדון המבקש לעונש מאסר בעבודות שירות אך הדבר לא הרתיע אותו מביצוע עבירות חמורות יותר. המשיבה אף מציינת כי ביום 27.12.2017 דחה בית משפט זה את בקשתו של נאשם נוסף בבקשה לעיכוב ביצוע של עונש המאסר שנגזר עליו (ע"פ 9705/17, השופט י' אלרון).

7. הדיון בבקשה התקיים בפני ביום 31.12.2017, ובו חזרו הצדדים על עיקרי עמדותיהם. המבקש מדגיש את העובדה שנקלע למצוקה בעסקו, וכי אורח חייו בכללותו הוא נורמטיבי. כן מודגשות נסיבותיו האישיות והמשפחתיות ובכלל זה היותו אב לתינוק. המדינה לעומת זאת שבה ומדגישה את מדיניות הענישה בעבירות שבהן הורשע המבקש ואת העובדה שהמבקש הוא אדם בוגר שנכשל בעבירות חמורות.

8. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה שדין הבקשה להידחות בעיקרה.

9. המערער הורשע בעבירות חמורות בגין השתתפותו במסכת אירועים אלימה וקשה, וערעורו נסב על עונשו בלבד. בנסיבות אלה, אינני סבורה כי יש בהמלצתו החיובית של שירות המבחן די כדי להטות את הכף כנגד תחילת ריצוי העונש, הוא כידוע הכלל (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)). הדברים מקבלים משנה חיזוק גם לנוכח העובדה שהמבקש כבר נדון בעבר לעונש מאסר שרוצה בדרך של עבודות שירות וכן לנוכח ההחלטה בעניינו של הנאשם הנוסף כנזכר לעיל (וזאת גם בשים לב להבדלים ביניהם, ובכלל זה בכל הנוגע להמלצת שירות המבחן).

10. בנסיבות אלה, אני סבורה כי יש מקום להורות אך על דחייה קלה בתחילת ריצוי עונשו של המבקש על מנת לאפשר לו התארגנות נאותה, בשים לב לנסיבותיו המשפחתיות. אני מורה אפוא על התייצבותו של המבקש לריצוי עונש המאסר לא יאוחר מיום 1.2.2018 בשעה 10:00 בבית מעצר ניצן או במקום אחר שייקבע על-ידי שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר. תנאי שחרורו של המבקש יעמדו בעינם עד להתייצבותו לריצוי עונשו.

11. המזכירות תקבע את מועד שמיעת ערעורו של המבקש במחצית הראשונה של שנת 2018, וככל הניתן ביחד עם ע"פ 9705/17.

ניתנה היום, ט"ו בטבת התשע"ח (2.1.2018).

ש ו פ ט ת